Jindřich Soukal – Vyznání

Za přívalů a všech životních bouří,
jež pohromu a zkázu nesou s sebou,
chci jít, Pane, věrně vždy s Tebou.
Tys cesta má!

Když pobloudilí tančí nad propastí
ve zmatku lží a nabubřelých frází,
mě slovo Tvé bezpečně doprovází,
Tys pravda má!

A až mé „já“ při smrti rozpadne se,
a tělo mé se v bludný atom vrátí,
pak jasně poznám, že i pro mě platí,
žes život můj!

Pak uzřím ránu ve Tvém svatém boku,
z níž pro mne tryskla milost k věčné spáse,
a duše moje, šťastná, rozjásá se,
žes Pán a Bůh můj!

Jsme tu pro Boha a pro vás! Nebojte se nás navštívit.

Římskokatolická farnost děkanství Polička
Náměstí Bohuslava Martinů 1, 572 01 Polička
www.farnostpolicka.cz farar@farnostpolicka.cz
Kancelář: +420 461 725 172 Kněz: +420 608 719 872
IČO: 49324675 č. ú.: 1282832319/0800

Farní posel vychází pro vnitřní potřebu farnosti Polička 11x v roce.

Náklady na výtisk jsou necelých 10 Kč.
Další číslo vyjde 3. února 2019, uzávěrka je 28. ledna 2019.
Příspěvky zasílejte na: posel@farnostpolicka.cz
Fotografie v tomto čísle: Naděžda Šauerová, Jakub Klimeš, E. T.
Korektury: Veronika Ptáčková
Za obsah odpovídá: P. Tomáš Enderle

Římskokatolická farnost děkanství Polička
U SV. JAKUBA

FARNÍ POSEL

LEDEN 2019

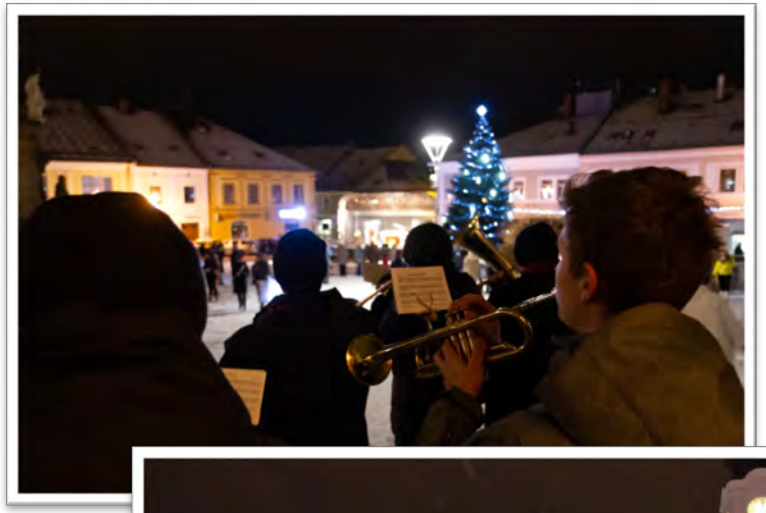

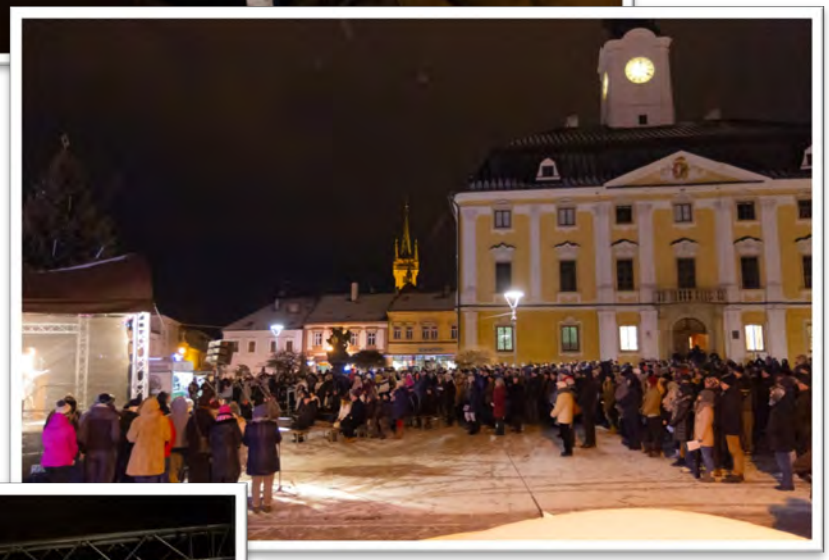

26 ZPRÁV,

které by Vám neměly uniknout

9. listopadu... poličtí faráři (katolický a evangelický) se sešli s vedením polič-ského gymnázia, aby začali připravovat bohoslužbu ke stoletému výročí založení školy. Bude se konat 7. září 2019.

12. listopadu... na poličské zvony se přijel podívat kampanolog olomoucké arcidiecéze František John, pokochal se zvonovou stolicí u sv. Jakuba a dal několik doporučení ohledně zavěšení zvonu ve zvonici na hřbitově u sv. Michaela.

16. listopadu... oprava mariánského morového sloupu na Palackého náměstí byla završena fanfárami, sérií proslovů a požehnáním. Následovala beseda s restaurátory.

16.–18. listopadu... již tradiční víkend strávilo několik mladých rodin v Jeníkově u Hlinska. Dospělí si vyslechli několik přednášek na duchovní téma a děti se vydaly po stopách dračice za pokladem.

19. listopadu… kněžstvo naší diecéze se sjelo do katedrály svatého Ducha na kněžský den, slavili s biskupem Janem Eucharistii, vyslechli si přednášku o modlitbě od biskupa Pavla Posáda a sdělili své tipy na nového generálního vikáře diecéze.

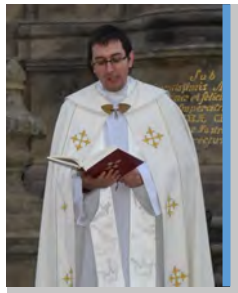

Slovo kněze na úvod

V rukou držíte první číslo Farního posla. Jméno dostal podle slov Izaiášova proroctví: *„Jak je krásné vidět na horách nohy posla, který zvěstuje pokoj, hlásá blaho a oznamuje spásu, který praví Sionu: »Bůh tvůj kraluje.«“* Radost, spása a Bůh kralující, to jsou témata hodná našeho nového časopisu. Má sloužit k posílení společenství mezi farníky, k informování o podstatných záležitostech farnosti i k oslovení těch, kdo sice do kostela z nějakého důvodu nemohou nebo nechtějí přijít, ale o církev či Boha zájem mají.

Nepřekonatelným poslem Boží lásky je pro nás křesťany Ježíš Kristus. Ten však působí i skrze mnohé lidi, nejraději a nejčastěji skrze ty, kteří se nechali jeho poselstvím oslovit a podle jeho poselství uspořádali svůj život. Až ve třetí řadě může být poslem od Boha také tento skrovný časopis. Pevně věřím, že i drobná věc může být zdrojem velkého požehnání.

Všem čtenářům vyprošuji milost Boží,

P. Tomáš Enderle

AMDG, na Slavnost Matky Boží Panny Marie, L. P. 2019

29. listopadu… se otevíraly obálky nabídek na některé restaurátorské práce na kostele sv. Jakuba. Na oltáře, dveře a lavice již tedy restaurátory pravděpodobně máme. Zbývá nám najít někoho, kdo by se ujal restaurování knih a exponátů pro expozici, na tyto části výběrového řízení žádná nabídka nepřišla.

30. listopadu… tradiční charitní výstava „S vůní vanilky“ ukázala dětem i dospělým návštěvníkům, jak se vyrábí dřevěná kola a kožené brašny a také jak se poráží obři (podle příběhu Davida a Goliáše).

1. prosince… se opět trochu předčasně rozzářil vánoční stromeček na náměstí v Poličce a naopak přesně na čas se poprvé rozsvítila nová, „paprsková“ světla ve farní kapli.

3. prosince… při rorátní bohoslužbě byla slavnostně otevřena přebudovaná farní kaple. Nový sedes požehnal P. Jan Pitřinec a nový svatostánek P. Ondřej Špinler. Slavnosti se účastnilo překvapivě velké množství lidí (přesně řečeno skoro plná kaple) přes brzkou ranní hodinu (6:30) a přes ledovku tak zákeřnou, že by se o ní daly skládat písně.

4. prosince… proběhlo jednání s panem Lukášem Zrůstem o možnosti konání přednášek pro širokou veřejnost v Divadelním klubu. Přednášky budou pojednávat o křesťanských hodnotách vysvětlených na základě rozboru významných uměleckých děl a budou se konat v únoru a březnu tohoto roku.

6. prosince… na vikariátní konferenci kněží v Dolním Újezdě si kněží vyslechli rady pro výuku náboženství na druhém stupni a měli tradiční nácvik zpěvu.

7. prosince… proběhla první adventní duchovní obnova v novém, zeštíhleném, večerním formátu, vedená P. Ondřejem Špinlerem. Žen se dostavilo 42, a tím nasadily mužům laťku hodně vysoko.

7.–8. prosince… otec Tomáš vedl duchovní obnovu farnosti v Chrudimi o způsobech, kterými nás naše vlastní srdce obelhává. Jednotlivé rekolekční přednášky jsou k poslechu na stránkách reprobus.cz.

9. prosince… děti při kázání hledaly deset rozdílů mezi katolickým a evangelickým kostelem. Na to, že u evangelíků je tepleji, přišly mnohem dříve než na to, že v katolickém kostele dlí ve svatostánku eucharistický Kristus.

10. prosince… proběhlo jednání se starostou města panem Jaroslavem Martinů ohledně další spolupráce farnosti a města. Polička hodlá v roce 2019, stejně jako v roce minulém přispět na opravu kostela sv. Jakuba částkou 500 000 Kč.

11. prosince… na jednání s firmou Pracom jsme se dozvěděli, že přes aktuální skluz oprav kostela sv. Jakuba by se alespoň částečné obnovení provozu v kostele mělo stihnout dle původního plánu v říjnu tohoto roku. Kompletně hotovo by mělo být na konci roku příštího.

12. prosince… novým generálním vikářem královéhradecké diecéze byl jmenován P. Jan Paseka, a nahradil tak v této funkci biskupa Josefa Kajneka a mons. Josefa Sochu. Zároveň byli jmenováni biskupským vikářem pro diakonii (charitu) P. Pavel Rousek a biskupským vikářem pro školství P. Prokop Brož.

… pan kostelník Jukl si odvezl starý koberec z farní kaple. Bude použit v sakristii v Pomezí a na pódiu na Baldě.

13. prosince… na přednášce P. Tomáše Petráčka o migraci se posluchači dozvěděli leccos o dějinách i současnosti tohoto fenoménu, o dnešní společnosti i o Velké Tartárii.

… poprvé se rozzářily nové lampy na hřbitově před kostelem sv. Michaela, aby farníci nebloudili cestou na mše svaté ve tmách. Děkujeme městu za instalaci.

14. prosince… druhý adventní pátek P. Ondřej Špinler oslovoval při duchovní obnově asi 22 mužů. Pánové tak se vztyčenou hlavou laťku nastavenou dámami podešli, aniž by hrozilo její sražení.

14.–16. prosince… pan doktor teologie Jan Hojda se svými studenty z Hradce Králové pobýval na svém víkendovém výjezdu na poličské faře. Buď se jim zde v Poličce líbilo, anebo to alespoň hodně dobře předstírali.

16. prosince… při vánoční besídce na Jordánu nám děti a mládež farnosti ukázaly, co umí, a nebylo toho málo. Děkujeme všem, kdo se zapojili.

28. prosince… o farní bruslení byl nemalý zájem, na nájem kluziště se v dobrovolném vstupném vybralo a sešívat se musel akorát jeden dospělák. Všeho všudy docela dobrá statistika.

29. prosince – 1. ledna… asi dvacítka pardubických katolických mládežníků vegetovala a modlila se v Poličce na faře.

30. prosince… při čtyřech mších svatých na svátek Svaté rodiny obnovilo v naší farnosti své svatební sliby asi 80 párů.

Oprava mariánského sloupu

… v předminulém století

Děkanu Janu Nepomuku Stelzigovi velmi záleželo na tom, aby se důstojně pečovalo také o obnovu církevních objektů. Když se v letech 1836 až 1839 nákladně opravoval Pacákův mariánský sloup, skutečná trvalá chlouba katolické Poličky, vyhlásil děkan velkorysou sbírku peněz na úhradu této opravy mezi všemi občany, bohatými i chudými, a jeho výzva měla značný úspěch. Sotva by se našel někdo, kdo by nechtěl přispět, i když důvody podpory mohly být různé. Někomu šlo o reprezentaci a pýchu měšťanstva, někomu o zachování čehosi krásného, někomu o předmět úcty a veřejné svědectví víry, u jiných se mnohé z oněch motivů prolínaly navzájem. Že lidé měli svůj sloup skutečně rádi a zakládali si na něm, prokázaly četné drobné dary i těch nejchudších, kteří sami potřebovali obdarovat. Přitom to byla sbírka naprosto dobrovolná. Můžeme předpokládat, že právě ti nejchudší mysleli víc na víru než na reprezentaci. Vždyť byli zvyklí den co den před sochou poklekat, prosit tu o pomoc ve svých všedních starostech, modlit se růženec a zdobit jednotlivé postavy sloupu – pokud k nim dosáhli – čerstvými květinami. Úcta k poličské Matce Boží byla u nich značná. Chudým byla mariánská statue nad všechnu tu ostatní nádheru, nad okrasu měšťanských budov, jíž se chlubili jednotlivci. Jejich Matka Boží však patřila všem bez rozdílu. Ale i těch deset světců statue jim bylo důvěrně známo, ať už to byli Mariini rodiče Jáchym a Anna či její snoubenec, pěstoun Páně Josef, ať patroni tohoto národa Václav a Vít, jejichž ostatky odpočívají v katedrále na Pražském hradě, či Florian, chránící lidská obydlí před ohněm, nebo na římse stojící Rochus, ochránce proti moru, Karel Boromejský, křestní patron děkana, za něhož bylo dílo zbudováno, a od šípů lidské zloby probodaný Šebestián, v těchto letech jako hlas svědomí trpce připomínající některým lidem jiného Šebestiána, určitě méně svatého, ale zato se stejnou zlobou odtud vyhnaného. Ukazovali si třiadvacet „andělíčků“, nahoru i dolů po sloupu šplhajících, a mnozí napočítali plných čtyřicet dětských okřídlených hlaviček. K opravě celého sousoší byli pozváni kameník Václav Štěpán ze Žamberka a sochař Václav Procházka z České Třebové, kteří pak za ukončenou práci dostali o něco víc než 2866 zlatých. Jan Hendrych z Litomyšle pak sochu natřel ve dvou šedavých odstínech, hvězdy na Mariině svatozáři a atributy jednotlivých světců pak pečlivě vyzlatili pánové Mládek a Klimeš z Poličky. Na lešení, zbudovaném panem Faimonem rovněž z Poličky, se celá oprava a nátěry prováděly až do roku 1839. Když byly dokončeny, děkan Stelzig znovu sochu posvětil a odevzdal ji do péče poličské veřejnosti. Tolikerými modlitbami, radostnými i úzkostnými, jež tu kdy byly vysloveny, stalo se to místo opravdu svatým.

Výňatek včetně ilustrace z Malé historie církve poličské od Dr. Otakara Aleše Kukly

Přímluvy za poličský lid použité při opětovném požehnání mariánského sloupu na poličském hlavním náměstí dne 16. 11. 2018

- Na přímluvu svatého Josefa dej, ať rodinám v Poličce nechybí obětaví otcové.
- Na přímluvu svaté Anny dej seniorům moudrost a radost ze života.
- Na přímluvu svatého Jáchyma dej všem řemeslníkům a dělníkům uspokojení z dobře odvedené práce.
- Na přímluvu svatého Václava dej Poličce vedení, které bude usilovat o blaho všech.
- Na přímluvu svatého Víta dej mládeži schopnost nacházet správný smysl života.
- Na přímluvu svatého Floriana ochraňuj Poličku před požáry a živelními katastrofami.
- Na přímluvu svatého Karla Boromejského dej Poličce duchovní správce, kteří budou učit pravdám víry.
- Na přímluvu svatého Šebestiána chraň město od nakažlivých a smrtelných nemocí.
- Na přímluvu svatého Rocha dávej učitelům a lékařům ve městě obětavost pro jejich službu.
- Na přímluvu Matky Boží Panny Marie nám dávej pokoru, abychom se mohli shledat ve Tvém království.

Mistr padl v Poličce

Reportáž ze zápasu KAHL BK ŘKF Polička – HC Zilvar odehraného 25. 11. 2018

Že hosté soupeře nepodceňují, naznačovala soupiska, úctyhodných 17 mužů do pole plus dva brankáři. Domácí střídačka taktéž praskala ve švech. J. Kalvoda narychlo sehnal propustku z výcvikového tábora v Egyptě, jen aby se účastnil hokejového svátku. Univerzál P. Šimon, jemuž start v utkání znemožnil permanentně zdvižený prostředníček (ortéza), se chopil otevírání dvířek. Mimořádností byla přítomnost dvou maskovaných mužů ve žlutomodrém dresu.

Dá se říci, že zápas začal zásahem zdravotníků. Už ve 34. sekundě došlo k nepříjemné události v obranném pásmu hostí. P. Schaffer začal svůj letošní debut nešťastným úderem hokejkou do tváře hostujícího obránce. Sám se tak odeslal na 4 minuty k časoměřičům, svého soka zase do nemocnice na šití. Zilvar se nastěhoval do útočného pásma a hbitě kombinoval. Domácí ale dobře bránili, několik vynikajících zákroků vytasil i nováček v domácí kleci – O. Slaný. Po uplynutí dlouhého oslabení začali vystrkovat ofenzivní růžky i domácí. V 9. minutě našel J. Tauer přesným pasem V. Šafáře, a ten dokázal dostat touš za J. A. Dostálka – 1:0. Střelec v těchto dnech oslavil krásné jubileum 22 let od dosažení plnoletosti. Gratulujeme a do dalších let přejeme hlavně tu přilbu s plexisklem. Další gól na sebe nenechal dlouho čekat, tedy přesně do času 10:13. Tentokrát si porozuměli J. Brůžek s J. Nespěšným a druhý jmenovaný dostal záhadným, leč povoleným způsobem puk do sítě hostů – 2:0. Tempo hry bylo v této pasáži strhující. Hosty hnalo kupředu mládí, domácí zas rychlé točení kompletních tří formací. Domácí završili možná nejlepší třetinu v historii své existence ještě jednou brankou. Na 3:0 pro domácí zvyšovalo duo „košíkářů“ J. Brůžek a T. Lorenc.

I ve druhém dějství pokračovala hra ve vysokém tempu. V 18. minutě odešel na zasloužený odpočinek na trestné lavici T. Lorenc. Hosté sice sevřeli domácí do kleští, ale zároveň dostávali z O. Slaného čím dál lepší zákroky. Poličský fantom přiváděl hosty k zoufalství i po celý zbytek druhé třetiny, a protože domácí gólový průjem se zastavil, byl stav po 30 minutách stále 3:0.

Zápas gradoval poslední patnáctiminutovkou. O úžasnou atmosféru se staralo více než šedesátihlavé publikum, které zahrnovalo příznivce obou táborů. Největší vzpruhou pro domácí byl bezpochyby hlas volajícího z publika: „Modrá je dobrá“ a další známé slogany. Ano, nejslavnější poličský fanoušek, pan Matouš, vzal ředkev po loňské zpackané sezoně na milost a vrátil se do hlediště. I jemu tak patří dík za zlepšené výkony farního celku. Na ty měla bezpochyby vliv i přítomnost pana Klimeše, majitele Polabských uzenin. Hlavní sponzor pozápasových posezení pohrozil, v případě neuspokojivých výsledků, zvýšit v párcích obsah separátu na úkor masa. Ale zpět k zápasu. Domácí už po očku sledovali časomíru, když se prosadili konečně i hosté. Ideálně vyhrané buly zužitkoval rychnovský snajpr J. Barabáš – 3:1. Jeho branka pochopitelně polila hosty živou vodou, na hole domácích se naopak vkradla nervozita. Zvlášť když ve 42. minutě usedl na hanbu domácí kapitán D. Šafář, a připravil tak domácím další perné chvilky. Že domácí neinkasovali kontaktní gól, byla zásluha hlavně a především vynikajícího O. Slaného, který přidal dalších několik znamenitých zákroků. Zápas tak skončil výsledkem 3:1.

Při pohledu na tabulku se může zdát, že na Rychnov padla mistrovská kocovina. Mistr ale nepodal v Poličce ani trochu špatný výkon. Pomyslným jazýčkem na vahách mohl být výkon poličského brankáře. Funkcionáři ředkve tak na sebe mohou být právem pyšní.
V inkriminované době, doslova na poslední chvíli, vyrazili O. Slanému z rukou pero, a uchránili ho tak před podpisem profesionální fotbalové smlouvy se Sigmou Olomouc, jejíž je odchovanec. Zachránili ho tak pro velký hokej, jakým KAHL bezpochyby je. Navzdory pozdní hodině a následujícímu pracovnímu dni se na faře konalo tradiční posezení, kterého se zúčastnili i milí hosté z Rychnova. Domácí pak vydrželi slavit cenné vítězství až do pozdních hodin.

Jiří Vraspír ml.

Misijní rok ve farnosti I

22. října 1919 napsal papež Benedikt XV. apoštolský list Maximum illud, ve kterém katolíky vyzývá, aby nezapomínali na své misionářské povinnosti. Na sté výročí této encykliky vyhlásil současný papež František mimořádný misijní měsíc říjen 2019, na který by se měla církev celý rok připravovat. Připravuje se naše farnost?

Všichni byli zváni, nikdo nebyl nucen a několik lidí i přišlo 26. října na faru, aby právě o tomto tématu přemýšleli a diskutovali. Cílem debaty byla snaha o odpověď na základní otázku: **Jak mohu přispět k tomu, aby někdo v mém okolí učinil zkušenost setkání s Bohem?**

Návrhů se několik sešlo, a protože není pravda, že kdo nic nedělá, nic nezkazí (vzpomeňte na toho služebníka, který zakopal svěřenou hřivnu), rozhodli jsme se několik z nich i realizovat. Pokud se něco zorganizuje a nepodaří, pak se nejedná o neúspěch, naopak. Možná to byl neúspěch z hlediska misionářského, ale utržit ránu v bitvě pro dobrého Pána je ctí a ctností. Takový zdánlivý neúspěch může našemu duchovnímu růstu nemálo prospět a duchovně dospělý člověk je mnohem lepším misionářem.

Mnozí z naší farnosti mohou bez uzardění odpovědět na onu centrální otázku, že toho už tak dělají dost. Skutečně jsou i v naší farnosti takoví, kdo pro zprostředkování setkání s Kristem druhým dělají mnoho. „Už jsem toho udělal pro Boha dost“ ale není zrovna věta, kterou by měl křesťan používat. Mnohem lepší věta je: „Co více je v mých silách?“ Věřím, že je nejen mým velkým osobním přáním, ale i přáním Božím, abychom si všichni tuto otázku v modlitbě kladli, o této otázce přemýšleli a diskutovali o ní.

V říjnu a listopadu jsem spolu s Vámi na základě biblických textů v kázáních uvažoval nad předpoklady naší úspěšné misijní činnosti. Nejsou to konkrétní tipy na šíření radostné zvěsti, ale mnohem spíše podmínky toho, abychom vůbec byli schopni skutečné evangelium předávat. Nikdo tyto podmínky nesplňuje na sto procent, ale to pro nás může být příležitost k růstu, nikoliv k malomyslnosti.

#1: Vědomí vlastní nedostatečnosti
#2: Vlastní zkušenost s Bohem
#3: Schopnost promluvit pravdivé slovo
#4: Hlásat Boha živého, ne boha svého

Také z misijních pohnutek byla tyto Vánoce sloužena půlnoční mše svatá v Poličce na náměstí, namísto toho, abychom se tísnili v mnohem důstojnějším a krásnějším prostoru kostelíka sv. Michaela. Tímto počinem také bylo symbolicky zahájeno naše celoroční snažení se nejen přiblížit lidem, ale také jim přinášet Krista. Jestli se to na půlnoční povedlo, nemám tušení (ovace k měření těchto záležitostí nepostačují). Vím ale, že nezkusit to by byl víc projev bázlivosti a lenosti než opatrnosti.

Misijní modlitba farnosti

Touto formou Vás povzbuzuji a prosím, abychom se v tomto roce 2019 každý den ve 21:00 modlili v co nejhojnějším počtu následující modlitbu za šíření evangelia.
Není těžké si nařídit budík na 21:00!
Není těžké obětovat jednu minutu denně navíc modlitbě!

Všemohoucí věčný Bože,
Tvůj jednorozený Syn hlásal Tvé království.
Přijmi můj dík za to, že tato zvěst se přes mnoho století
skrze nespočetné zástupy Tvých učedníků dostala
až k mým uším a mému srdci.
Uchovej mne ve své milosti,
ať se Ti nikdy nepřestávám přibližovat.
Misionářům, kněžím, členům mé farnosti i mně samému
dej dar správně rozlišit, co mám konat,
kdy mám mluvit a kdy mám mlčet,
aby se Tvé evangelium nepřestávalo šířit.
Dnes Tě chci prosit zvláště za (jméno člověka).
Žehnej mu/jí a přitáhni si ho/ji k sobě.
O to tě prosím ve jménu tvého Syna, mého Pána Ježíše Krista.
AMEN

Pokud odbíjí devátá večerní a kartičku s modlitbou nemám při sobě, mohu se pomodlit náhradní modlitbu, ideálně Otčenáš a Sláva Otci.
Pokud odbíjí devátá večerní a zrovna jsem v rozhovoru s věřícím člověkem, požádám ho, aby se pomodlil se mnou.
Pokud zrovna odbíjí devátá a já mám něco neodkladného, pomodlím se při nejbližší možné příležitosti.
Nejedná se o žádnou magickou praktiku, při které by se naše modlitby zázračně zmnožovaly, pokud se modlíme ve stejný čas, je to jen nástroj k tomu, abychom se skutečně modlili a zároveň přitom mohli cítit společenství farnosti, jehož jsme součástí.
V tuto hodinu se budu modlit s Vámi také a také Vám budu žehnat.

Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno.
Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno.

P. Tomáš

Malá zpráva o průběhu oprav

u svatého Jakuba

Všichni, kteří se více nebo méně často pohybujete v blízkosti poličského děkanství, jste si již všimli, že kostel sv. Jakuba od jara tohoto roku mění svoji podobu, a tým, který se o tuto proměnu stará, dělá vše, co je v jeho silách a možnostech, aby výsledek obohatil všechny farníky, obyvatele i návštěvníky města. Vlastní revitalizaci kostela (jak se celková obnova oficiálně nazývá) předcházelo nejen dvouleté období příprav, kdy byl vytvořen projekt, na jehož základě získala farnost příslib finančních prostředků z fondů Evropské unie, státu i města Poličky. Pamětníci dobře vědí, že snaha dát kostel do pořádku začala již kolem roku 2007, kdy bylo nutné vyřešit havarijní stav západního průčelí s věží. To se zejména za pomoci ministerstva kultury, Pardubického kraje a města podařilo, ale již tehdy bylo zřejmé, že tímto způsobem se brzké obnovy celého kostela jen tak nedočkáme. Urychlení obnovy s pomocí Evropské unie proto přišlo velmi vhod, i když bylo nutné v šibeničním termínu vytvořit projekt, který by celým schvalovacím procesem prošel. Dnes již tedy víme, že vše dobře dopadlo a po téměř ročním procesu byl vybrán hlavní dodavatel, jenž letos obnovu zahájil. Nutno dodat, že poté následovala další dvě výběrová řízení, z nichž zatím vzešel zhotovitel prakticky nových varhan. Jiní zhotovitelé dvou částí celé zakázky jsou v jednání (restaurátoři mobiliáře a vybavení kostela). Poslední dva dodavatele, kteří se budou zabývat restaurováním uměleckých předmětů pro chystanou expozici a vybraných hodnotných knih, budeme řešit v příštím roce. Dostali jsme se totiž do situace, kdy se již dvakrát nenašel zájemce pro tuto část zakázky. Důvodem nepochybně byl momentální nedostatek volných kapacit restaurátorů a také poměrně přísné podmínky pro jejich výběr.

Z viditelných výsledků, které se podařily v zahajovacím roce revitalizace, musím vyzdvihnout zejména profesionálně provedené restaurování severní fasády kostela a presbyteria a neméně zdařilou, ale poměrně náročnou opravu poloviny krovu včetně nové břidlicové krytiny a oplechování příslušných partií střechy, včetně nových hromosvodů a sněhových zábran. Totéž nás bude čekat v příštím roce na jižní polovině kostela. Jsem rád, že přes mnohé peripetie se podařilo v listopadu zahájit práce i v interiéru kostela. Již několik týdnů firma provádí nové trasy pro elektrifikaci a slaboproud a dodatečné restaurátorské průzkumy. Nemalé problémy restaurátorům způsobilo zahájení obnovy okenních vitráží v srpnu. Na rozdíl od vitráží v západním průčelí kostela byly ty na severní straně, ale i v dalších dosud nedotčených plochách zality poctivou cementovou hmotou, takže se jejich vyjmutí samo o sobě stalo velkou překážkou. Zejména z tohoto důvodu, ale i kvůli ujasnění dalšího postupu při restaurování se práce na vitrážích viditelně zpomalily. Nicméně v ateliérech se již pilně pracuje a na jaře budou osazena první okna obnovenými vitrážemi.

Abych výčet nekončil tím, co týmu dělá starosti, rád se s Vámi podělím o radost, kterou je kompletní demontáž a odstěhování varhan do varhanářských dílen krátce před Vánoci. Varhany se budou plně rekonstruovat, aby posloužily nejen jako doprovod liturgie, ale příležitostně i jako koncertní nástroj. Na rekonstrukci se začne krátce po Novém roce a potrvá přibližně rok, přičemž dalšího minimálně půl roku se bude na varhanách pracovat přímo v kostele včetně finálního vyladění.

Na závěr děkuji celému týmu a dobrovolným spolupracovníkům za odváděnou práci a přeji všem, aby v průběhu vánočních a novoročních svátků nabrali dostatek sil fyzických, duševních i duchovních, potěšili se se svými rodinami, a mohli tak osvěženi pokračovat v následujícím roce. To samozřejmě přeji i Vám, kteří sledujete postupující proměnu kostela a s nadějí očekáváte, že se nám podaří překonat veškeré překážky a dovést celé dílo ke zdárnému konci. A aby se ta naděje proměnila v realitu, prosím Vás jménem týmu, abyste na nás občas v modlitbě mysleli.

Jiří Kovář, technický dozor opravy

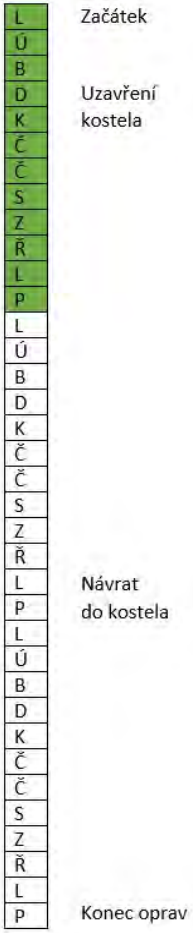

Na jitřní

Nová bohoslužba v Poličce

Když jsem do této farnosti před 15 měsíci nastupoval, překvapilo mne, jak málo bohoslužeb v Poličce je. Jak v mé domovské farnosti, tak v mých bývalých působištích měli lidé možnost účastnit se mše svaté každý den a mnozí toho využívali a využívají. V Poličce pak byla standardní „všednodenní“ bohoslužba jen ve středu a pátek, obě večerní. Dlouhou dobu jsem rozvažoval, jak rozšířit nabídku mší svatých alespoň trochu a došel jsem k závěru, že nejvhodnější změnou bude zrušení večerní mše svaté v Pomezí a zavedení ranní v Poličce. Na jednu stranu mne nemálo mrzí, že ruším jedinou všednodenní bohoslužbu v Pomezí, kam jezdím moc rád, ale na druhou stranu vidím v této ranní mši ve městě větší potenciál pro posvěcování duší. Ale třeba se mýlím, třeba se Poličákům nebude chtít vstávat, a do roka se mše vrátí do Pomezí.

Ranní bohoslužba bude mít několik specifik. Na faru můžete přicházet už od 6:00, kdy se začínáme před Nejsvětější Svátostí modlit ranní chvály s četbou z Breviáře, následovat bude růženec a mše svatá začíná v 7:00. Bude to mše zpravidla tichá, osekaná na kost. Ne z důvodu toho, že by snad někdo spěchal do práce, ale aby lépe vystoupilo, co je na mši svaté Boží, a do pozadí ustoupil rozměr lidský. Jsem přesvědčen, že slavení bohoslužby zbavené všech volitelných prvků nám může pomoci prožívat i ostatní bohoslužby týdne o něco

hlouběji. V úterý ráno ve farní kapli se tedy povětšinou nedočkáte ani kázání, ani přímluv, ani pozdravení pokoje. Zato však bude možné zpravidla přijímat pod obojí způsobou. Nebojte se ale, že by taková bohoslužba byla příliš krátká, neb se budeme modlívat delší eucharistické modlitby a prodloužíme také podstatné momenty ticha.

Kéž by nám tato nová ranní bohoslužba pomáhala prožívat úterky i celý život lépe.

P. Tomáš

Autorem dřevorytu „Na jitřní“ je Karel Němec, rodák z Nového Města na Moravě. Ve 24 letech v roce 1903 přišel do Prahy studovat malířství, ale už roku 1910 se vrátil domů, aby převzal hospodářství po nemocném tatínkovi, a na Vysočině zůstal až do konce života v roce 1960. Věnoval se grafice, ilustroval knížky, tisknul novoročenky a knižní značky – ex libris.

Počtěte si: Když víra bolí…

Vrbacký Petr: Sedmero bolestí víry

Všechny krásné a podstatné věci mají svoji cenu, mají svůj stín v tomto světě. Není lásky bez utrpení, není rodičovství bez nejistot a není víra bez bolesti. Petr Vrbacký ve své knize píše o sedmi bolestech, které víra s sebou nese: bolest ze zraněné víry, bolest ze společenství víry, bolest ze zášti pro víru, bolest z rozdělení pro víru, bolest ze zneužité víry, bolest z nepředané víry a bolest z víry opuštěné. Z druhé kapitoly Vám přinášíme krátký úryvek:

Bolest ze společenství víry

Už Ježíšovi apoštolové byli zaskočeni faktem, že do Božího království vstoupila nepravost: „Pane, copak jsi nenasel na svém poli dobré semeno?“ a i nám, dnešním učedníkům, platí odpověď Ježíšova podobenství: „To udělal nepřítel“ (Mt 13,27.28). Duchovní boj o čistotu víry je sváděn v nás, právě tak jako kolem nás. Nevnímat úsilí Božího odpůrce otrávit duchovní atmosféru křesťanských společenství znamená být ve víře dosud nezkušený. Nepočítat z nevyhnutelnými důsledky faktu, že tato společenství tvoří lidé z masa a kostí, znamená být zase naivní. A nepřiznat si, že svůj podíl na společenském dluhu vůči svatosti církve nese i každý z nás, odkazuje k nezralosti, nebo dokonce ztrátě sebereflexe a soudnosti.

Lidmi často deklarovaná zklamání církví mohou mít dvojí původ. U jedněch jde o zjevné pokrytectví. Netouží po tom, aby byla církev lepší, nýbrž aby nebyla vůbec. Pak samozřejmě účelově vybírají vše pohoršlivé a naopak zamlčují cokoliv, u čeho by bylo spravedlivé uznat dobrou vůli i viditelné plody poctivého úsilí o spravedlivý život jak u jednotlivých věřících, tak i celku církve. (…)

Avšak nelze popřít, že existují i lidé upřímně nešťastní zklamáním, které prožili či prožívají uprostřed těch, s nimiž toužili sdílet víru v podobě co nejčistší; lidé, kteří si svůj osobní úžas nad vznešeností a krásou Ježíšovou promítli do jeho viditelného těla – a shledali do očí bijící rozpor. (…) Uprostřed našich společenství krvácejí bez povšimnutí zranění maličkých a ta jsou často tím bolavější, že jejich nositelé nevstupují do nekonečných diskusí nad tím, jak je církev špatná, nýbrž pouze tiše a odevzdaně trpí. (…)

Vyznáváme-li víru v církev svatou, rozhodně si tím nenasazujeme růžové brýle. Je třeba důsledně rozlišovat mezi iluzí a ideálem.

V naší knihovně najdete knihu pod signaturou D.325

Naše nová kaple

aneb jak se to zvrtlo

To, že se původní kaple „novému panu faráři“ moc nelíbí, se začalo proslýchat poměrně záhy po jeho příchodu.
Z mého pohledu se rozhodně nebylo čemu divit, hlavně kvůli výmalbě...
V zásadě byly tři hlavní výtky – výmalba, rozdělení prostoru vodorovným překladem a „okna jako v obýváku“. Proto začátkem roku 2018 vznikl „Výbor pro veřejné blaho ve farnosti“. Stavební úprava byla poměrně jasná a technicky se jí ujal pan Šafář. Při prvních setkáních jsme rozhodně neplánovali kompletní změnu – nejdřív se diskutovalo o barvě nové výmalby a jak vyřešit okna v čele kaple. Zvažovalo se jejich nahrazení vitrají, případně prosvětlenou plochou s potiskem atp. Záhy se však ukázalo, že plochy vedle útlého „oltáře“ jsou natolik velké, že při jakémkoliv využití ho zcela přehluší. Tím jsme se začali zabývat i možností změny „kapličky kříže“. Jenže jak se zasáhlo do vybavení kaple, tak se velice rychle ukázalo, že není reálné nahradit pouze jeden objekt nebo část tak, aby kaple měla hlavu a patu – ideálně i nějakou myšlenku. A tak jsme začali o kapli uvažovat jako o novém celku. Stále ale před námi byla výzva, jak se vypořádat s okny bez velkých stavebních zásahů. Shodli jsme se také na tom, že presbytář by měl být pokud možno co nejvzdušnější, bez velkých objektů, aby zbylo dostatek místa pro sloužící.
Z několika nápadů a po 3D modelaci jsme vybrali návrh, který je realizovaný.

K nové kapli jsem chtěl přistupovat co nejjednodušeji, aby zbyly pouze podstatné věci, bez zbytečné zdobnosti. Krásně zdobený máme kostel – kapli jsem chtěl pojmout jinak, aby na nás nepůsobila pouze jako zmenšený, náhradní, ošizený kostel, ale jako nový svébytný prostor umožňující trochu jiný prožitek. Základní bylo vyřešit, co s okny a jejich nikami. Vznikl nápad oblé plochy přes celou šíři, kde uprostřed bude kříž s Kristem. Použití těla Krista z kříže ze staré kaple přineslo drobnou kontinuitu a také posloužilo jako akcent – v jinak moderním a minimalistickém prostoru je „klasické“ zpodobnění Ježíše na kříži, a strhává tak k sobě pozornost. A to je ústřední motiv kaple – Ježíš na kříži. Na prohnuté desce a na kříži s netypickými poměry (hloubka kříže je větší než šířka jeho ramen) *nám jde naproti, je „vystrčen“ do popředí*. Nicméně vzhledem k zasvěcení kaple je zde přítomna i Panna Maria. Je pod křížem, v druhém plánu, tam, kde je její místo – není však nedůležitá – vryta do desky, vyzlacena plátkovým zlatem, které doplňuje zlacenou roušku Ježíše. Tento základ již dále ovlivňoval další prvky – ambon, obětní stůl, sedes. Nohy těchto objektů jsou stejně široké i barevné, jako je kříž – jako symbol spojení a potřeby všech těchto prvků – Láska, Slovo, oběť, služba. Navíc na třech nohách obětního stolu jsou mariánské hvězdy. Provedení i tvar desky obětního stolu i ambonu jsou opět odkazem na

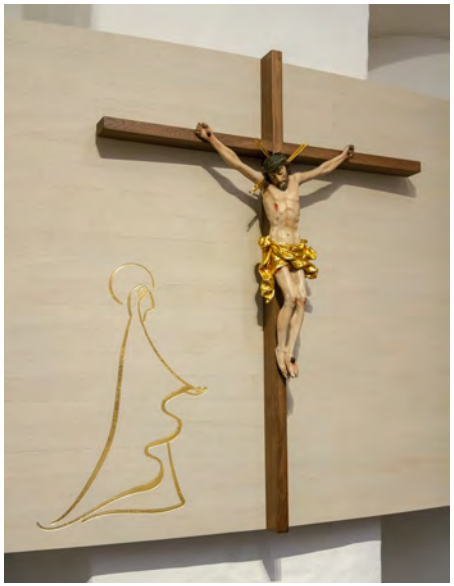

plochu pod křížem – na nich se odehrává to důležité. Svatostánek měl být co nejméně nápadný, nemá sloužit k uctívání jako objekt. Z původní křížové cesty jsem navrhl odstranit kachle s nápisy a ty nově umístit jemně na podkladovou desku – ve stejném provedení jako jiné prvky. Celá křížová cesta je nyní více koncentrovaná a přehledná. Náročnou kapitolou byl návrh osvětlení. Nechtěl jsem pouze světlo – chtěl jsem myšlenku, vždyť Bůh je světlo. Navrhl jsem tedy paprsky vycházející z kříže, chtěl jsem pouze tenkou světelnou linii, žádnou konstrukci. Naštěstí to šlo poměrně jednoduše vyřešit LED diodami – navíc to umožnilo tato světla stmívat, a tím vytvářet různou atmosféru prostoru. Dále jsem chtěl tři bodové reflektory, aby šlo samostatně svítit na kříž a dále na ambon s obětním stolem. Bohužel tento trochu divoký nápad nebylo možné vyzkoušet předem a také na představivost to bylo poměrně náročné – jak budou šikmé linie nepravidelně rozmístěné v klenbě působit? Bude jasné, že to je záměr, a nikoliv chyba? Navíc se k jednotlivým segmentům povedou nové dráty pod omítkou, takže nebude možná změna… Bylo to napínavé až do montáže – a to sobotu před prvními roráty...
Dalším velkým tématem byla barevnost – bylo potřeba sladit hodně různých povrchů, materiálů a objektů. Některé povrchy jsme vzorovali a následně měnili – například barvu lavic. U nich jsme navíc chtěli zlepšit jejich ergonomii. Bylo jasné, že se bude měnit čalounění, a tím pádem lze přidat polstrování. Zásadní změny ale bylo dosaženo úpravou konstrukce, kdy došlo k mírnému sklopení opěrné části a posunutí sedáku i klekátka. Zkušební lavice nám přišla jako posun správným směrem, a tak jsou upravené všechny.
Zažil jsem s přípravou a výrobou kaple různé zajímavé okamžiky. Střídaly se v zásadě dvě fáze: „Šmankote do čeho jsem se to pustil?“ a „To bude super!“. Klidu jsem nabyl, když jsem jednou kolegovi říkal: „To dopadne dobře jenom s velkou Boží pomocí.“ Načež mi odpověděl: „No tak to by mělo být v pohodě – to je snad domluvený, ne?“ Malý zázrak se stal s kropenkou – v pátek před doděláním kaple praskla při broušení původní mistička – přes mnoho telefonátů bylo téměř jisté, že novou nestihneme sehnat. Až v sobotu jsem si řekl, že ještě zkusím místní prodejnu – a ejhle – mistička ještě lepšího tvaru, přesně pasující do připravené kropenky byla na prodej. Věřte, že takhle šťastného chlapa z mističky ten prodavač ještě nikdy neviděl… Každopádně jsem velice rád za celou tuto příležitost a zkušenost. Za sebe mohu říct, že výsledek odpovídá mojí vizi a návrhu. Doufám, že úprava kaple je pro většinu z Vás pozitivním impulzem.

Jakub Klimeš

Rok 2018 ve farnosti Polička

Do církve jsme přijali

František David Orálek
Markéta Dočekalová
Jan Jakub Stavěl
Magdaléna Kotková
Marta Victoria Konečná
Gabriel Dominik Fogl
Lucie Klára Popelková
Helena Diana Miško
Marie Anna Kösslerová
Ondřej Lorenc
Hedvika Amálie Večeřová
Lucie Šimonová
Patrik Novotný
Adam Balabán
František Michael Antonín Martinů
Marie Rozálie Jedličková
Jan Petr Jílek

Lásku, úctu a věrnost si před Bohem slíbili

Miloš Andrlík a Hana Andrlíková

Na věčnost jsme vyprovodili

Karel Líma – Polička
Josef Muff – Kamenec
Marie Panská – Proseč
Pavel Vápeník – Pomezí
Jan Jána – Polička
Miloslava Kačmaryová – Polička
Anna Trnková – Polička
Jaroslava Stodolová – Březová n. S.
Olga Večeřová – Polička
Ladislav Bouška – Polička
Stanislav Jílek – Polička
Bohumil Čermák – Praha
Ladislav Haman – Polička
Anna Martinová – Polička
František Červený – Polička
Ivana Lichtágová – Polička
Ladislav Scheib – Polička
Marie Kasparidesová – Polička
Anna Čermáková – Praha
Ladislav Svatoš – Pomezí
Petr Štaud – Polička
Marta Kučerová – Polička
Růžena Mitanová - Polička

Farnost pomáhá v Kongu

Lipa ya Bomoi a Totonga Bomoi nám děkují

Tenhle příběh nezačíná jedním přemoudřelým českým bohoslovcem, který se rozhodl vyrazit na misie, ale jednou mladou Američankou, která dorazila do kongského Aru a začala přemýšlet, jak by mohla místním zajistit živobytí a budoucnost v jejich válkami a korupcí sužované zemi. Tato dívčina jménem Katie Hile založila organizaci Totonga Bomoi, která se nezabývá pumpováním peněz nebo materiálu do africké země, ale aktivizací místního obyvatelstva, kterému se snaží poskytnout trénink a spravedlivý profit za jeho práci. Tím pomáhá stovkám lidí protlouci se životem. Před rokem měla plné ruce práce s rozvíjením této organizace, a neměla tedy prostor shánět peníze pro Felixe, pekaře z Aru, kterého jsem dobře znal, a proto se za jeho charakter nemusela zaručovat. Felix potřeboval 2400 $ na založení nové pekárny, ve které by mohl péci oblíbený místní chleba, jehož výrobu nastartoval v Aru jeden mladý italský misionář. Jakkoli jsem důvěřoval Felixově odhodlání a upřímnosti, bylo mi proti srsti vybírat někomu na soukromý podnik, ledaže by se zavázal, že ze zvýšeného profitu splatí do tří let polovinu darované částky právě organizaci Totonga Bomoi. S nadějí, že poličtí farníci štědře přispějí na takovýto projekt, jsem je o to požádal a doufal, že se půl třetího tisíce dolarů sejde. Na konci postní doby 2018 jsem však musel řešit nečekaný problém, farníci nedali dohromady 2400 dolarů, ale o tisíc víc! Co s tím? Na opravu kostelů se peníze vždycky hodí, ale jedno z nejstarších církevních pravidel je to, že dar se vždy musí využívat v souladu s přáním dárce. 2400 dolarů (asi 50 tisíc Kč) tedy putovalo k Felixovi a 1000 dolarů (asi 20 000 Kč) přímo do Totonga Bomoi (děkovný dopis máte na internetových stránkách farnosti). Díky tomu, že kus onoho daru je vlastně půjčka, která bude vrácena na další dobrý účel, zajistila poličská farnost neuvěřitelných 100 000 Kč na podporu potřebných. Ona obrovská částka je jen část mojí radosti, skoro ještě důležitější mi přijde, že ty finance jsou dobře investované do kvalitních lidí a do organizace s maximálním kladným dopadem a malými režijními náklady.

Tomáš Enderle

Dopis od Felixe

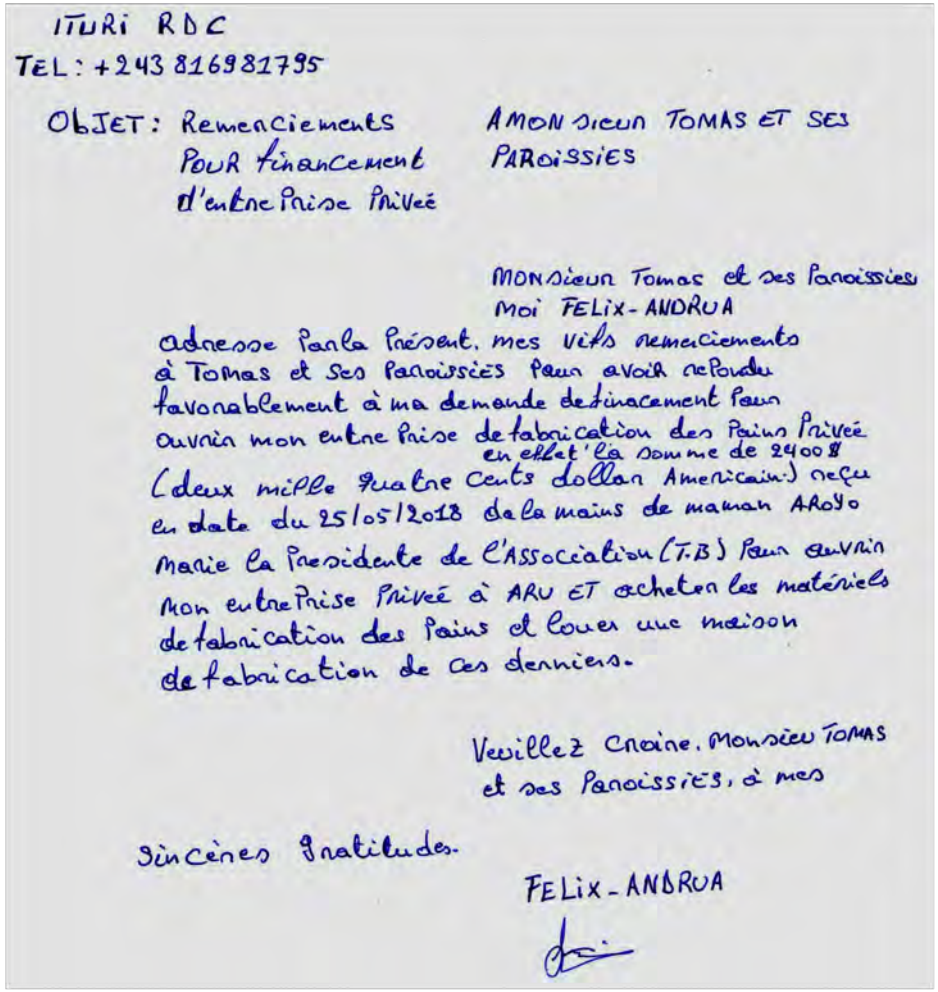

ITURI RDC
TEL: +243 816981795

OBJET: Remerciements pour financement d'entreprise privée

A MONSIEUR TOMAS ET SES PAROISSIES

MONSIEUR Tomas et ses Paroissies
Moi FELIX-ANDRUA
adresse par la présent, mes vifs remerciements à Tomas et ses Paroissies pour avoir repondu favorablement à ma demande de financement pour ouvrir mon entreprise de fabrication des pains privée en effet la somme de 2400$ (deux mille quatre cents dollar Americain) reçu en date du 25/05/2018 de la mains de maman AROYO Marie la Presidente de L'Association (T.B) pour ouvrir mon entreprise privée à ARU ET acheter les matériels de fabrication des pains et louer une maison de fabrication de ces derniers.

Veuillez croire, Monsieur TOMAS et ses Paroissies, à mes sincères gratitudes.

FELIX-ANDRUA

Věc: Poděkování za finanční podporu soukromého podniku
Panu Tomášovi a jeho farníkům
Velmi Vám děkuji, že jste vyslyšeli moji prosbu o finanční příspěvek na otevření mé pekárny. Dne 25. května 2018 jsem obdržel částku 2400 amerických dolarů z rukou paní Marie Aroyo, prezidentky společnosti Totonga Bomoi, určených pro pořízení strojů na pečení chleba a nájem domu, kde bych jej mohl péci.
Přijměte prosím, pane Tomáši i se svými farníky, můj upřímný vděk,

Felix ANDRUA

Žije se nám tu v Čechách dobře

Rozhovor s manželi Skalníkovými

Den před Vánoci jsem se zastavil v ulici Betlém, abych si s manželi Skalníkovými Evou (E) a Jakubem (J) nad čajem a cukrovím popovídal o životě, vesmíru a vůbec. Zde je ta část rozhovoru, která by mohla zaujmout poličské farníky.

Pane Skalníku, správné oslovení velvyslance je Vaše Excelence, že?
J: Na to si osobně nepotrpím, ale třeba zrovna v balkánských zemích se takto oslovuje za všech okolností, tady v Čechách je obvyklejší oslovení „pane velvyslanče“.

Tedy Vaše Excelence, jak moc se liší role starosty malého města od role velvyslance?
J: Moc. Věděl jsem, že funkce starosty není práce na celý život, člověk je každé čtyři roky závislý na vůli voličů. Na druhou stranu být starostou byla nejpodnětnější práce, kterou jsem kdy dělal, je to stokrát zajímavější než být velvyslancem v sebezajímavější zemi. Polička je dostatečně velká na to, aby se zde daly dělat zajímavé projekty, a zároveň dost malá na to, aby člověk mohl mít dostatečný přehled a kontrolu nad většinou věcí.

Vybrali jste si docela „kočovný“ způsob života, bylo to těžké rozhodnutí?
J: Ani ne, pochopitelně jsem to před tím s manželkou probral, a kdyby nechtěla, tak se do toho nebudeme pouštět, ale já jsem se na to docela dost těšil. Možná to bylo jednodušší díky tomu, že jsme byli oba relativně mladí.
E: To rozhodnutí nás zastihlo v tu pravou chvíli. Synovi byly zrovna dva roky a přišlo mi to jako hrozně zajímavá výzva, to jsem ale netušila, do čeho jsem šla. Několikrát jsem si prošla výkyvy nahoru i dolů, nebylo to zrovna rozhodnutí, které bych učinila sama za sebe.

A v čem jste v této své roli nalezla zalíbení?
E: Po tolika letech strávených různě po světě se na tu naši zemi už nikdy nebudeme dívat stejnýma očima, jako když jsme tu žili. Taková zkušenost člověka změní, nejsme stejní, jako když jsme tenkrát v tom roce 2000 odjížděli. Nemyslím to ani pozitivně, nebo negativně, to je prostě fakt.

Zrovna tohle by mě zajímalo. Větší počet let jste kromě České republiky strávili v USA, Nizozemsku a Bosně a Hercegovině. To Vám mohlo dát hlubší vhled do nátury jednotlivých národů a jejich problémů. Mohli byste promluvit o silných stránkách jednotlivých zemí a zároveň promluvit i o tom, v čem by potřebovaly ještě vyrůst?
J: Začnu Spojenými státy, to je supervelmoc, v mnoha ohledech nejvyspělejší země světa, dává většině lidí šanci ukázat, co v nich je, má neuvěřitelný kreativní potenciál a nese velký díl zodpovědnosti na tom, jak to na této planetě vypadá. Na druhou stranu jsou tam obrovské sociální rozdíly a veliký počet velice chudých lidí. Základní existenční jistoty jsou na hony vzdálené tomu, co v Evropě považujeme za standard.
E: Například třeba takové zdravotní pojištění tam není vůbec žádnou samozřejmostí.

A Nizozemsko?
J: Tam je naopak kvalitní sociální zajištění, na Nizozemcích jde znát, že je to dlouho fungující stabilní demokracie. Nizozemci jsou velmi vzdělaní lidé a jsou to zdatní obchodníci. Snaží se přemýšlet, jak zajistit dobré podmínky pro život i těm nejzranitelnějším skupinám.
E: Mně se na Nizozemcích strašně líbí jejich šetrnost. Oni vědí, že všechny věci mají svoji cenu. Nábytek se dědí z generace na generaci, protože je kvalitní. Doma máme holandský stůl už dvacet let a nechci ho vyměnit ani za nic. Podobně to dělají oni. I dobře zajištění lidé nakupují v second handu. Líbí se mi, že neplýtvají.
J: Je to dané tím, že jich je hodně a jejich

země je malá. Snaží se o to, aby se do té země vešli a aby jim vydržela co nejdéle.

A negativa?
J: Co by našemu člověku na Holanďanech vadilo, je jejich přístup k péči o zdraví. K lékaři tam jdete, až když je vám hodně úzko. Někdy to může vést k tomu, že tam lidé zbytečně onemocní závažnými chorobami, nebo v extrémních případech dokonce mohou zbytečně umřít. Je tam také na evropské poměry vysoká kojenecká úmrtnost i díky tomu, že se tam třetina dětí rodí doma. E: Nedáte si hovězí polívku?

Ne, děkuji, teď je čas pochválit i kriticky pohlédnout na Bosnu a Hercegovinu.
J: Lidé jsou tam vstřícní, přátelští a srdeční, mají chutnou kuchyni a země je plná přírodních krás. Zároveň je to ale země nesmírně poškozená válkou, je to jedna z nejchudších zemí Evropy, politická a správní situace je tam dost neutěšená a velká část občanů nevidí žádné pozitivní východisko z této situace, a proto probíhá novodobý exodus především mladých lidí z Bosny. Dost možná za 25 let Bosna nebude schopna existence, protože tam nezbude dost ekonomicky výkonného obyvatelstva.

A teď tedy konečně ta Česká republika a Čechové. Co naše silné a slabé stránky?
J: To musím být nejopatrnější, protože tady hodlám žít velkou část zbytku svého života. Co bych Čechům vzkázal, je, že kdo vycestuje do zahraničí, má možnost poznat, jak dobře se tady žije. Samozřejmě, že ve srovnání s Bosnou je

tady kvalita života výrazně vyšší ve všech oblastech, ale i v porovnání s nejvyspělejšími zeměmi světa si v některých ohledech nevedeme špatně. Leckterá ze zemí jižní Evropy je na tom hůř než Česká republika. Česká republika je fungující zemí s fungujícími institucemi a dobře fungujícím hospodářstvím. Lidé u nás nadávají a nejsou spokojeni s politikou, stejně tak nejsou spokojeni nikde ve světě, a to je dobře, ale kdyby znali politickou situaci v Bosně, tak by si uvědomili, jak je jejich rozčarování z politiky neúměrné.

Co by Češi potřebovali, je, aby se víc otevřeli světu. Tím nemám na mysli otevřít se migraci, ale být schopen komunikovat se světem včetně našich nejbližších sousedů. Jsme provázáni s celou Evropou, snad žádná jiná země Evropy není tak závislá na exportu jako my. Když budeme schopni vstoupit do mezinárodní debaty, tak z toho Česká republika může jenom získat. Měli bychom více znát jazyky, zvláště angličtinu, zajímat se víc o věci veřejné a být schopni

rozlišit pravdivou informaci od lživé, v tom zaostáváme za světem.

E: Mně se na Americe líbilo, že se tam fyzicky netrestají děti, a také to, jak často si tam lidé říkají, že se mají rádi.

Ve státě existuje formalizovaná funkce první dámy. Existuje také nějaká tradiční role ženy velvyslance?
J: Rodinní příslušníci všech diplomatů jsou součástí diplomatického sboru, jsou držiteli diplomatických pasů, ale manželka velvyslance má specifickou společenskou roli. Předpokládá se její účast na společenských akcích pořádaných velvyslanectvím, angažmá v určitých aktivitách a iniciativách, jako je třeba zimní diplomatický bazar. Ten vlastně organizují manželky velvyslanců.

Výborně, bazar, řekněte nám o této aktivitě, které se naše farnost také účastní.
E: Každá ambasáda v Sarajevu si může zajistit stánek i to, co v tom stánku bude prodávat. Často se jedná o typická jídla nebo nápoje té které země. Bazar navštěvuje přes 10 000 lidí a všechen výtěžek pak jde na předem vybrané projekty, které pomáhají hendikepovaným a chudým dětem. Dobré využití těchto peněz se pak kontroluje.

Je to úžasný způsob, jak můžeme vyjádřit, že nám záleží na tom, co se v té zemi děje, kde jsou její nedostatky a kde můžeme pomoci. Je to něco velmi konkrétního a hmatatelného, čím něco sdělujeme lidem, mezi kterými žijeme. To mě naplňuje asi nejvíc. Dříve se nakoupily nějaké produkty typické pro Českou republiku a výtěžek bazaru se dal na dobrý účel. To fungovalo dobře, ale to, že se do procesu výroby prodávaných předmětů zapojují farníci poličské farnosti, tomu dává další přesah. Vím, že se dělá spousta projektů a lidi v Česku jsou k charitě poměrně hodně naklonění a snaží se pomáhat.

A jak to dopadlo letos?
E: Skoro všechno jsme prodali. Se vším všudy jsme vydělali 31 500 Kč, je to úžasná věc, jsem lidem moc vděčná, že mají chuť se do takového projektu zapojit. Kéž by měli možnost nakouknout do míst, kde ty vybrané prostředky pomáhají.

Za odpovědi poděkoval E.T.

Pro menší děti

Ze které země přijeli mudrci?

Pro větší děti

Mudrci podstoupili namáhavou a dlouhou cestu, aby se poklonili nově narozenému židovskému králi a slíbenému Mesiáši – Ježíši Kristu. My to máme mnohem lehčí, když se chceme setkat s Ježíšem. Nemusíme překonávat hory doly, ale přesto nás jedna překážka občas potkává. Až vyluštíš která, popřemýšlej, co se s ní dá dělat.

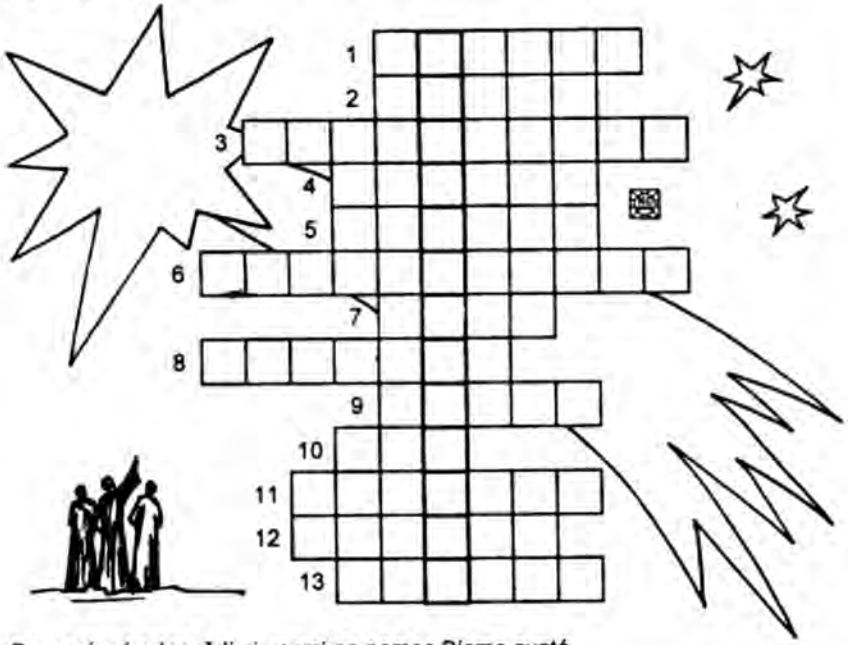

Pro správné odpovědi si vezmi na pomoc Písmo svaté.

1. Znamení, které přivedlo mudrce k Ježíšovi.
2. První dar, který mudrci přinesli.
3. Mudrci otevřeli své... *(Mt 2,11)*.
4. Název pro slíbeného Zachránce, kterého izraelský národ očekával.
5. Město, kde se Ježíš narodil.
6. Správný název svátku lidově zvaného „Tři králové".
7. Co uviděli mudrci kromě matky Marie? *(Mt 2,11)*.
8. Druhý dar, který mudrci Ježíšovi přinesli.
9. Měsíc, do kterého připadá slavnost příchodu mudrců od východu.
10. Co přimělo mudrce, aby se vrátili do své země jinou cestou?
11. Zlý král, který nechal povraždit betlémské děti.
12. Země Ježíšova narození (tenkrát).
13. Evangelista, který popisuje příchod mudrců k Ježíšovi.

V lednu 2019

si připomínáme

● 17. 1. 1919, před sto lety, se v Lázních Bělohrad narodil bývalý duchovní správce v Poličce (1970–1992), biskupský vikář **P. Jiří Schnitter**. Zemřel ve svém rodišti 28. 1. 2000, kde je také pochován. Za jeho působení v Poličce bylo mimo jiné pořízeno pět nových zvonů (r.1983).
● 28. 1. 1724, před 295 lety, se v Praze narodil šlechtic **Karel Josef Hron z Lichtenberka**, poličský děkan (1762–1808), čestný kanovník královéhradecký. Zemřel 24. 5. 1808 a byl pochován v předsíni severního vchodu poličského kostela vedle své matky, při stavbě nového kostela jeho ostatky byly uloženy na hřbitově u sv. Michaela. Za jeho působení byla zřízena fara v Borové a lokálie v Telecím.
● 23. 1. 1890 odchází do Poděbrad po téměř třináctiletém působení v Poličce děkan **Leopold Mazač**, zakladatel místního muzea, který byl jmenován a 4. 5. 1890 slavnostně instalován jako probošt poděbradský (1890–1903). Narodil se 10. 2. 1824 a zemřel 24. 7. 1903 ve svém rodišti Kyšperku (dnešním Letohradu), kde je také pochován. Za jeho působení byla do poličského kostela pořízena r. 1887 křížová cesta, kterou maloval Jan Umlauf (1825–1916) z Kyšperka. Provedl údajně i malbu na stěnách kaple Božího hrobu.
● 22. 1. 1970, před čtyřiceti devíti lety, odešel na věčnost poličský děkan **P. Jan Klimovič**. Narodil se 6. 12. 1920 v Poštorné. V Poličce působil od 1. 11. 1954.

Mirek Anderle

Hledají se...

pracanti

Hledáme člověka, který by zvládl **pečovat o kněžský hrob** na hřbitově u sv. Michaela, ve kterém na vzkříšení čekají R. D. Klimovič a R. D. Kovář. Moc děkujeme manželům Gloserovým, kteří se o něj desítky let poctivě starali.

Sice máme farní časopis, ale nemáme ještě zformovanou redakci farního časopisu. Hledáme jak **přispěvatele** – pisatele článků, tak **redaktora**, tedy člověka, který bude dávat tyto články každý měsíc dohromady do prezentovatelné podoby. Počítačová gramotnost podmínkou, zbytek doučíme.

Připravujeme nový farní web a rozhodně by se nám hodil člověk, který by se o něj staral – vznešeně řečeno **redaktor webu.** Ne nutně někdo, kdo by chtěl články psát, ale někdo, kdo k článku vytvořenému připojí pár fotografií a pověsí to na web tak, aby to vypadalo trošku k světu.

A stejně jako vždycky se shánějí **noví ministranti**… ne že by s těmi starými bylo něco v nepořádku, ale čím nás bude víc, tím nám bude veseleji.

Pravidelnosti a nepravidelnosti

Společenství ve farnosti

Schůzky mladších dětí: 12. 1. a 26. 1. ve 14:00 na náměstí
Schůzky starších dětí: 26.1.ve 14:00 na náměstí
Ministrantské schůzky: soboty 19. 1. a 2. 2. v 9:00 na faře
Společenství mladých: sobota 19. 1. v 19:00 na faře
Teologický klub: soboty 5. 1. a 26. 1. v 19:00 na faře
Setkávání seniorů: středa 9. 1. v 16:00 na faře

Zápasy KAHL

Zatím odehráno v této sezóně:

20. 10. 2018:	BK ŘKF Polička – HC Klofani	3:6
3. 11. 2018:	BK ŘKF Polička – HC Piksla	5:4
25. 11. 2018:	BK ŘKF Polička – HC Zilvar	3:1
9. 12. 2018:	BK ŘKF Polička – HC Vraníci	2:3
11. 12. 2018:	HC Piksla – BK ŘKF Polička	4:3
22. 12. 2018:	BK ŘKF Polička – HC Salaš	1:2

Sbírky minulý měsíc:

		Polička	Pomezí
1. Adventní	**na kněžský seminář**	**12 916 Kč**	**3051 Kč**
2. Adventní	pro farnost	11 388 Kč	2535 Kč
3. Adventní	pro farnost	10 102 Kč	1900 Kč
4. Adventní	pro farnost	16 308 Kč	2595 Kč
Štědrý den	**Štědrý dar pro Betlémské děti**	**17 873 Kč**	**3343 Kč**
Svaté rodiny	pro farnost	16 231 Kč	1960 Kč

Mimořádné sbírky příští měsíc:

3. února – 4. neděle v mezidobí: na Radio Proglas a televizi Noe

Všem dárcům ať Pán Bůh odplatí.

Z liturgického kalendáře …

Druhého února budeme při mši svaté v 18:00 slavit svátek Uvedení Páně do chrámu, neboli Hromnice. Při této bohoslužbě se také budou žehnat svíčky, takzvané hromničky. Ty se dříve zapalovaly jako gesto modlitby za ochranu před bleskem. Dnes tyto svíčky používáme při společné i soukromé modlitbě. Připomínají nám, že Ježíš je skutečné světlo světa.

Rozpis bohoslužeb na leden

Neděle 6. 1. Slavnost Zjevení Páně	7:30 M: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: na poděkování za dar života … 10:30 E: za duše zemřelých dárců mešních fundací
Úterý 8. 1.	7:00 K: za nemocnou osobu
Středa 9. 1.	18:00 K:
Čtvrtek 10. 1.	15:30 LDN: za Boží pomoc a ochranu pro nemocnou pravnučku
Pátek 11. 1.	15:30 P 18:00 K: za rodinu Flídrovu, Odvárkovu a Loskotovu
Sobota 12. 1.	18:00 M: za Ladislava Scheiba a celý rod
Neděle 13. 1. Slavnost Křtu Páně	7:30 M: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za Františka Bednáře, rodiče, živé a zemřelé členy rodiny a za uzdravení 10:30 E: za duše zemřelých dárců mešních fundací
Úterý 15. 1.	7:00 K: za zemřelou sestru
Středa 16. 1.	18:00 K:
Čtvrtek 17. 1. Sv. Antonín poustevník	15:30 LDN: reservé
Pátek 18. 1. Panna Maria, Matka jednoty křesťanů	18:00 K: za rodinu Dufkovu, Janouškovu, živé a zemřelé a duše v očistci
Sobota 19. 1.	18:00 M: za Bohuslava Fliedra, rodiče a bratra
Neděle 20. 1. 2. neděle v mezidobí	7:30 M: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: 10:30 E: za Annu Vlkovou a celý rod, za rodinu Češkovou a Gloserovou
Úterý 22. 1.	7:00 K:
Středa 23. 1.	18:00 K: za zemřelého Miloše Klusoně a Annu Kovářovou a uzdravení nemocného

Čtvrtek 24. 1. Sv. František Saleský	15:30 LDN:
Pátek 25. 1. Svátek Obrácení sv. Pavla	18:00 K: za zdraví a víru v rodině
Sobota 26. 1. Sv. Timoteje a Tita	18:00 M: za Františka a Boženu Flídrovi, zetě a živé a zemřelé z toho rodu
Neděle 27. 1. 3. neděle v mezidobí	7:30 M: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za zemřelé rodiče Juklovy 10:30 E:
Úterý 29. 1.	7:00 K:
Středa 30. 1.	18:00 K:
Čtvrtek 31. 1. Sv. Jana Boska	15:30 LDN:
Pátek 1. 2.	18:00 K:
Sobota 2. 2. Svátek Uvedení Páně do chrámu	18:00 M: reservé
Neděle 3. 2. 4. neděle v mezidobí	7:30 M: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za Vojtěcha Pechance a celou rodinu 10:30 E:

Legenda: místa konání bohoslužeb
M: kostel svatého Michaela v Poličce
K: kaple na faře v Poličce
J: kostel svatého Jiří v Pomezí
E: Evangelický kostel v Poličce
LDN: Léčebna dlouhodobě nemocných v Poličce
P: Penzion v Poličce

Mešní intence je způsob, jak každý může nechat odsloužit nejvznešenější modlitbu církve, mši svatou, za úmysl, který mu leží na srdci. Intence přijímá otec Tomáš na celý aktuální kalendářní rok. Jak osobně, tak telefonicky či mailem. Pokud chcete, aby byla vaše intence zařazena do Farního posla, musíte si ji zadat ještě před uzávěrkou.

Mešní stipendium je zcela dobrovolný příspěvek věřícího knězi, který je možné mu dát po odsloužené mši svaté. Finanční nouze by nikdy neměla být důvodem toho, že nenecháme sloužit mši svatou za své milované.